

Nem teljesen alaptalanok az ilyen vélemények, és semmiképpen sem szeretném megerősíteni a hazai tudományszervezés és -támogatás számos negatív vonását. Mindig is nagy élvezettel tettem külföldi szakmai utakat, tanítottam vagy kutattam idegen egyetemeken, mégis az elmúlt két évtizedben szerzett számos külföldi tapasztalatom megtanított becsülni a hazai tudományos élet és egyetemi szféra jó néhány előnyös oldalát is. A hiányok mellett gyakran éreztem azt is, hogy a hazai adottságok előnyöket is kínáltak számomra külföldi kollégáimmal összevetve. Nem állítom, hogy szakmai életutam általánosan jellemző, de az elmúlt két évtizedben éppúgy élvezhettem Magyarországon a tanítás szabadságát s a kutatás és a tanítás egységét, mint az azonos generációhoz tartozó német kollégáim, velük ellentétben azonban már pályám korai szakaszában is biztos állással rendelkeztem, ami lehetővé tette, hogy hosszú távra tervezzek, s minden energiámat – a család mellett – a kutatásnak szenteljem. Német

pályatársaimtól eltérően, s azonos korú amerikai kollégáimhoz hasonlóan nem akadályozta munkámat a merev egyetemi hierarchia – utalok a bevezetőben említett példára, s annak itt hely hiányában nem részletezhető konzekvenciáira. Ugyanakkor sok amerikai kollégától eltérően – akik közül jó néhányan nyáron még fizetést sem kapnak – a munkavállalói jogok viszonylag magas fokával rendelkeztem, ami szintén növelte számomra a pálya vonzerejét.

A kérdés mindazonáltal aktuális: lehetséges-e úgy felszámolni a hazai egyetemi és kutatási szféra hiányosságait, a gyakori bezárkózást és slampossgót, hogy megőrizzük ezeket az értékeinket, melyek maguk is egyértelműen a hazai kutatás versenyképességét segítik?

Kulcsszavak: *szakmai pályafutás, szubjektív jegyzetek*

Tomka Béla

A Magyar Tudományos Akadémia új levelező tagjai

Kedves Olvasóink,

régi szokásunk, hogy az MTA új tagjait – ha csak röviden is – bemutassuk. Reméljük, hogy a *Magyar Tudomány* néhány kérdésére adott válaszai legalább vázlatos képet adnak róluk. Az Akadémia most megválasztott tagjai idén a következő kérdéseket kapták:

1. *Mit tart a legfontosabbnak, leghasznosabbnak kutatómunkájában, és mit tart a legérdekesebbnek? Mert e kettő nem mindig közös halmaz. . .*
2. *Mit vár saját magától, milyen tudományos eredményt szeretne elérni tudományos pályafutása során?*
3. *Kit tart az egyetemes tudománytörténetben példaképének – nem feltétlenül a saját tudományterületéről –, és miért éppen őt?*
4. *A tudományosság elkövetkező tíz évének eredményei közül mi izgatja leginkább a fantáziáját?*